

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 400 Lei,
pe un jumătate de an 200 Lei
Abonamentele se plătesc nu-
insalate!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU
Adresa: BLAJ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME
Un șir Corp V, adică de lățimea a
doi milimetri, Lei 15 Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

O vorbă limpede către cetitorii noștri

Tipografia ne-a scumpit
din nou gazeta, începând cu
ziua de 9 August, și anume
cu 30%, așa că un număr de
gazetă ne costează de atunci
încoace cam 45.000 Lei. 52
numeri deci 2 milioane 340
mii de Lei.

Astfel stând lucrurile, și
noi ne vedem nevoiți de a
ridica abonamentul dela 360
la 400 Lei, adică cu 40 lei
la an, ceea ce nu face nici
chiar 12%. Atâta e abona-
mentul și la „Lumina Sibi-
enă” și la „Foia Popo-
rului” din Sibiu.

Dar ceea ce am vrea e, ca
iubiții noștri cetitori să ne
și trimită abonamentele, pen-
trucă altfel suntem de pier-
rit.

Și anume, până la 1 Iunie
ne-am plătit regulat hârtia
și tiparul. De atunci datoria
la Tipografie ni-s'a urcat
cu 334.000 Lei, pe când de
incasat, în aceste trei luni,
n'am încasat nici 100.000
Lei, de cât am avut nevoie
în aceste trei luni pentru
poștă, sfoară și administra-
ție. Inchipuiți-vă deci, ce
am fi făcut, în vara aceasta,
dacă Tipografia nu ne-ar fi
așteptat!

Avem afară milioane de
Lei, dar cetitorii noștri nu
se îndură a ni-i trimite; ei
nu-și dau seama că prin a-
ceasta sugrumă și omoară
această gazetă, tocmai în al
25-lea an al existenței sale.

Veți spune poate unii:
cum de alte gazete pentru
popor, din alte orașe, pot
ieși cu abonamentul de 360
Lei la an, apărând regulat
și încă în 8 pagini.

Răspunden: se vede că
aceste gazete mai au și alte
fonduri s'au ajutoare, ori
apoi că au abonați cu mult

mai mulți decât noi, cari și
plătesc regulat și înainte.
Și apoi, asi, multe tipogra-
fii lucrează cu mașini rota-
tive, cari tipăresc mai iute
și mai ieftin și pe hârtie
mai ieftină, pe când Tipo-
grafia noastră lucrează cu
mașini plane și vechi, mai
încet și mai scump și pe
hârtie mai scumpă.

Aceasta este explicația.
Rugăm deci pe iubiții noș-
tri cetitori, să ne trimită a-
bonamentele cu toți înainte
și să-și plătească restanțele
mari pe cari le au, iar noi
le vom trimite gazeta regu-
lat în 8 pagini și nu în 6
ca acuma.

Intrucât nu ne vor asculta
nici acuma, vor omori cu
siguranță această gazetă ve-
che, vrednică de un trai
mai îndelungat și de altă
răsplată.

„Bis dat qui cito dat”,
spuneau strămoșii noștri Ro-
manii, ceea ce înseamnă pe
românește că „de două ori
dă celce dă iute”.

Să ascultăm deci sfatul
strămoșilor noștri și să ne
scăpăm vechea noastră ga-
zetă din pierire!

Mai ales Cucernicii Preoți
sunt rugați, să ne stea într'a-
jutor și să-i indemne pe
credincioși, să-și plătească
datoria.

Redacția și Administrația

Yizitalia canonică a P. S.
dela Lugoj. Aflăm din „Sionul
Românesc”, toșia oficială a Die-
cezei Lugojului că P. S. Dr.
laan Bălan va vizita în zilele
de 11 Septembrie până la 3 Oc-
tomvrie toate parohiile din pro-
topopiatul Aradului.

Ceva despre A. G. R. U.

— Ce trebuie să știe cititorii
noștri despre A. G. R. U. —

Asociația Generală a Româ-
nilor Uniți, sau A. G. R. U. cum
i-se mai spune pe scurt, a fost
întemeiată câțiva ani după Unirea
cea mare, cu gândul de a apăra
prin toate mijloacele drepte și
și legale Biserica Română Unită,
de a combate civilizația anti-
creștină, de a lupta contra tu-
tutor încercărilor diavolești care
voiau să înlocuiască drepturile
lui Dumnezeu cu drepturile oa-
menilor, de a feri neamul și
țara de toate disordinele ce ar
izvoră din călcarea drepturilor
dumnezeiești, și mai ales de a
face pe Români uniți să ducă
o viață cât mai adânc creștină.

Potrivit articolului 6 din Sta-
tute, oricare Român unit, fără
deosebire de etate, ocupație, ori
condițiune socială, poate deveni
membru al A. G. R. U.-lui, fie
luând parte activă la înființarea
unei organizații parohiale, fie
înscrind-se într'o organizație
parohială deja existentă. Nu pot
fi primiți în A. G. R. U.: 1) ne-
catolici; 2) cei înscrși în so-
cietăți condamnate de Biserică;
3) cei loviți de pedepse cano-
nice (bisericești), până la înce-
tarea lor; 4) cei ce lucrează îm-
potriva Bisericii; 5) păcătoșii
publici (concubinarii, bețivii,
desfrânații; curvarii și alții).

Toți membri A. G. R. U.-lui.
preoți și mireni, bărbați și femei,
se bucură de toate drepturile
acordate prin Statute (dreptul
de vot în adunări și congrese,
dreptul de a fi ales în comitete,
etc.). Indatoririle membrilor, fi-
xate prin Statute, sunt: 1) să
ducă o viață creștinească pil-
duitoare; 2) să-și mărturisească
credința fără șovăire ori de câte

ori interesele sfintei noastre Bi-
serici sau binele sufletesc al
deaproapeiui o cere; 3) să asculte
și să cinstească pe mai mari;
Bisericii; 4) să apere după pu-
teri, în scris și cu graiul viu,
interesele sfintei noastre Biserici;
5) să ia parte la adunările și
manifestările organizate de A.
G. R. U.; să se ferească de în-
vățăturile greșite (eretice); 6) să
răspândească scrisul catolic (pre-
sa bună); 7) să ajute pe (cât
vot putea pe cei lipsiți, săraci;
8) să cerceteze pe cei bolnavi
și întemnițați; 9) să ducă o luptă
dărză contra injurărilor, con-
tra beției, contra divorțului, con-
tra concubinajului, etc.; 10) să
stea în ajutorul preotului în pă-
storirea cât mai bună a parohiei;
11) să-și plătească mica cotiza-
ție ce li se cere și din care se
susțin opere de iubire crești-
nească.

Din cele spuse aici reiese că
fiecare agrist va trebui să ră-
mână cât mai strâns legat de
Cristos și Biserica sa și că pentru
a ajunge la așa ceva, trebuie să
se apropie cât mai des de sfin-
tele taine. Regulamentul A. G.
R. U. lui prescrie membrilor să
se spovedească și apoi să se
cuminece cel puțin de patru ori
la an: la Crăciun, la Paști, la
Sântpetru și la Sfânta Maria Mare.

E minunată această asociație
a Românilor Uniți. Ea a adus
și va aduce multe și mari roade
pentru Biserica și neamul no-
stru. Un preot îmi spuse la patru
ani după înființarea A. G. R. U.-lui
în parohia sa: „De când au A.
G. R. U. în sat, a dispărut căr-
ciuma; biserica mi-e plină în
fiecare Duminecă și sărbătoare;
am o mulțime de spovedanii în
sărbători și în fiecare primă vi-
nere din lună; injurăturile încă
au cam dispărut din comună;

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Putem cunoaște pe Dumnezeu fără ajutorul Lui?

În orice școală găsim băieți și slăbuți și răsăriți, apoi de-ar fi dascălii lor oricât de râvnitori în a învăța pe școlari. Și de unde această deosebire? De acolo, că unii sunt mai ageri la minte, încât pătrund cu ușurință lucrurile grele; iar alții, cu mintea mai greoaie, le prind mai cu ogoșu. Astfel, elevul cu mintea mai ascuțită, în puțin timp ajunge să cunoască bine multe lucruri, până când cel molatic rămâne în urmă.

mi-s'au înmulțit cetitorii presei bune; mi-s'a înfrumusețat biserică; sectarii n'au îndrăsnit nici să treacă prin sat și altele multe de acest fel". Și roadele acestea frumoase nu se văd numai într-o singură parohie, ci în multe altele, pretutindeni pe unde A. G. R. U. muncește serios.

Să ne înscriem deci cu mic cu mare cât mai degrabă în A. G. R. U., dar să nu ne mulțumim numai cu atâta, ci să muncim cu suflet, în sânul A. G. R. U.-ului pentru mai marea mărire a lui Dumnezeu, prin mântuirea sufletelor noastre și al celor din jurul nostru.

Prof. Ioan Vultur
secretar al A. G. R. U.-ului

Această deosebire în cum înțelegem, o întâlnim și la oamenii învățați. Căci până când unii, sunt oameni învățați așa mai de rând, alții, sunt oameni foarte învățați. Un astfel de om foarte învățat al neamului nostru a fost Nicolae Iorga. Pentru că, el n'a scris numai 10, sau 20 de cărți, ca învățații de rând, ci a scris aproape 1000 de cărți, și nu numai în românește, dar și în alte limbi străine. Ori, ca să scrii atâtea cărți, se cere să ai judecată sănătoasă și limpede, și cunoștințe multe și temeinice. Cu toate acestea, marele învățat, alături de alți mari învățați din alte țări, spun, că cu cât cunoaște omul mai multe lucruri, cu atât vede mai bine că știe mai puține sau, că sunt cu mult mai multe lucruri necunoscute, pe cari de-ar trăi omul și 1000 de ani și tot nu le-ar putea cunoaște pe toate niciodată. Până și soarele nu poate prinde în lumina sa pământul întreg, ci numai pe jumătate, adică partea care-i întoarsă în spre el. Altfel spus, mintea noastră scurtă își are marginile ei, ca și un hotar care-și are rozoarele lui.

De altă parte, ce dovedește soarele, care răsare și apune la oră fixă? Ce dovedește roada pomilor, a râului, sau roada stupului care este mierea? Ce dovedește puterea de viață a tot

ce înverzește, înflorește și rodește? Ce dovedește puterea de viață a tot ce mișcă, zboară sau înoată? Ce dovedește puterea de judecată, înțelegerea de minte și darul vorbirii al oamenilor? Nu altceva, decât că Dumnezeu, care le-a făcut pe toate, e o minte care știe totul, le vede pe toate și le cunoaște pe toate până în cele mai mici amănunte, acum și în totdeauna și în veci. Mintea lui Dumnezeu adică este fără hotar, fără margini, este nemărginită, fiind înțelepciunea însăși.

Dar oare putem noi oamenii cunoaște, cu mintea noastră mărginită, pe Dumnezeu, fără ajutorul Lui, care este o minte nemărginită? Nu! de fel! Așa precum nu putem prinde niciodată toată lumina soarelui într-o odaie, precum de altfel o prindem pe cea a lămpii, sau precum nu vom putea lua niciodată apa oceanelor într'un pahar, din care bem apă.

Iar ajutorul pe care Dumnezeu l-a dat oamenilor, ca totuși să-L poată cunoaște, este Sf. Scriptură. Desigur că nu cea sectantă. Ori Sf. Scriptură se mai numește și Cartea lui Dumnezeu, față de care vom avea aceeași inimă înfrântă și smerită când o vom citi, ca și față de Dumnezeu, care a dat o știință ca aceasta oamenilor. Deci pe tot dreptul, trebuie să știm, că Sf. Scriptură ne „este învățătoarea adevărului, călăuză ordinei, lumina inimii, mângâierea asupririi, alungătoarea întristării,

risipitoarea fricii, producătoare lacrimilor și nutritoare a evlaviei", după cum ni-se spune în cartea „Imitațiunea lui Cristos" scrisă de Toma Kempis. Rămâne doar, ca s'o trăim până la murim.

Pr. Oct. Fullcea

De prin sale

Din Cheile Cibului (jud. Alba)

Zice cuvântul strămoșesc: „Pereat mundus, fiat justitia". Adecă, piară lumea, să se facă dreptate.

Aceasta s'a adevărit, cu vârf și îndetă și în cazul bisericii unite din Cheile Cibului, care prin înputernicirile vremii și altui cult, era să ne fie luată cu puterea. Chestiunea a trecut și s'a desbătut în toate forurile de judecată, cari toate au dat dreptate Episcopiei de Lugoj. Sentința s'a și pus în aplicare, după cum știu deja cetitorii, în luna Mai r. c. înapoiindu-se călătoria și avutul ei celor în drept, adică parohia române unite.

Mare a fost, și este, bucuria poporului dreptcredincios din Chei, și a tuturor oamenilor de bine, cari aleargă la sfântul lăcaș de închinare a moșilor lor, cu frica lui Dumnezeu, cu credința și cu dragoste.

Această credință și dragoste față de Domnul și Casa Lui, i-a făcut însă, ca să nu se mulțumească cu starea „de plâns" a clădirii pe cari au primit-o, care nu arde altceva, decât goliciunea sufletescă a celor pe care dreptatea românească i-a lungat, așa că s'au hotărât să-i dea frumusețea cuvenită Casei Domnului. Zis și făcut!

În puținul timp dela predare, au tocat varul (60 litre), l-au topit, au transportat nisipul de lipsă și au început lucrările. Cu câteva zile înainte de „Schimbarea la față a Domnului" sfântul lăcaș a fost tot și pictat în întregime.

Pe drept cuvânt să cevine laudă tuturor credincioșilor din Chei, cari cu tot lucrul mult al cositalui de fân și secerășului, și-au jertfit serile și dimineațele zilelor pentru cele de lipsă.

Pentru aceasta Dumnezeu le va răsplăti. n. a.

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI"

Pentru crescătorii de vite

Semănați nutrețuri în pășunile comunale. De cele mai multe ori numărul vitelor ce pasc pe un imaș ce întrece cu mult puterea lui de a produce iarbă. Pământul fiind prea mult bătătornearat și neaerisit, iarba de pe islazuri se împuținează din an în an. Din această cauză mai ales în verile secetoase, vitele nu găsesc mai nimic de păscut. Spre a înlătura acest mare neajuns, trebuie să cultivăm o parte din pășunat cu plante care dau nutreț mult și bun. Lucerna, trifoiul și sparceta stau în fruntea lor. Lucerna și sparceta au rădăcini adânci, ele găsesc ușor

apa care le trebuie și pot trăi pe cea mai aspră secetă. Ele cresc repede, lucerna se poate cosi de 2-3 ori pe an, chiar în anii secetoși.

Ca să putem semăna aceste plante în pășuni, pământul trebuie arat adânc și bine mărunțit. Arăturile se fac chiar de acum. Sămânța buruienilor încolțește și, în toamnă, când se ară a doua oară, buruienile sunt îngropate și astfel se stârpesc totul. Ele putrezesc și îngrășă pământul. Apa, căldura și aerul pătrund mai ușor și pământul se afânează, se dospește și se îmbunătățește. Iar primăvara e bun de semănat. E mai bine, dacă în primul an pământul se cultivă cu o plantă prășitoare, iar planta de nutreț se seamănă în al doilea an. Semănatul se face de timpuriu, dacă se poate în mustul zăpezii. Sămânța să nu aibă cuscută, care este cel mai mare dușman al acestor

plante. Sămânța bună și curată de trifoiu, lucernă și sparcetă, ghizdei, sieclă de nutreț, borceag, etc. se poate găsi și la eforiile județene de pășuni.

Fat-Frumos și Mândra-Lumii

Era un moș și o babă, bătrâni, cu părul albit de tulgii anilor. Nu erau bogăți, dar asta n'ar fi fost nimic, dacă ar fi avut copii cari să le mângâie bătrânețele. Acum erau bătrâni și nu mai nădăjduiau.

Intr'o zi, moșul plecă să prindă niște pești, să aibă cu ce face baba de cină, căci să nu uit, prin satul acela trecea un râu, cu apă repede, rece și limpede ca lacrima.

Înzadar umblă însă până spre seară, căci peștii par'că s'au ascuns din calea omului necăjit și amar.

Cu traista goală voi să plece acasă, dar văzu pe un bolovan mare din mijlocul apei, o stârpitură de om, mic și urât, încât moșului i-se făcu groază și frică. Vru să fugă ca de-o arătare necurată, dar de unde să poată, căci nu-l mai ajutau picioarele. Omuletele îi făcu semn, să se apropie, dar de unde să vrea moșul. Atunci moșul, cu groază văzu venind la el prin apă, pe omul mic, care râzând îl întrebă:

— Ce cauți, moșule?
— Păi, ce să caut? Ce caută omul prin apă, decât pești!
— Dar văd că n'ai prins nimic, mai zise.
— După cum vezi, răspunse moșul.

— Dacă-mi dai ce ai mai scump la casa ta, îți umplu traista cu pești.

Moșul îl privi nelcrezător. Să-i dea ce are mai scump la casa lui. Dar ce să aibă? Pe baba, bătrână și hodorigită? Mai avea o mătă beteagă și o capră răioasă și stearpă, care nu mai fatase de nu ținu moșul minte de când și care nu făcea decât pagubă! Alt-

Rugăciuni pentru vremea de războiu

Vremurile grele și aspre pe cari le trăim trebuie să ne facă să ne apropiem mai mult de Dumnezeu, să ne facă să i cercetăm mai des biserica și acolo să coborâm în sufletele noastre și să ne rugăm. Durerea este de multe ori o încercare dela Dumnezeu, dar și o chemare, un semn să ne întoarcem la El.

În multe din satele noastre, s'au făcut rugăciuni publice mai ales în această lună. S'a slujit în unele părți Little Bohemia, foarte potrivită pentru vremea de necaz și suferință pe care o trăim. În comuna Bila, din județul Târnava-Mică, fetele satului, sub conducerea păr. Ioan Mărgineanu, ajutat fiind de eleva Silvia Ghejan, au învățat cântările acestei frumoase războiului liturgice, pe cari le-au cântat apoi la biserică de seara, storcând lacrimi din ochii celor credincioși.

Să cercetăm cât mai des biserica, unde să găsim mângâiere și mult sprijin sufletelesc.

Cacica

Un loc de pelerinaj — O biserică de sare

Sunt în multe părți locuri zise de pelerinaj, la cari vin zeci de mii de oameni să se închine. Câți nu se duc în fiecare an la Sfânta Mănăstire dela Nicula de lângă Gherla, la Bicsad și în alte locuri alese de Domnul. Există în Bucovina un loc de pelerinaj tot atât de cunoscut și de vestit, Cacica. Din 1785 există acolo parohie catolică. Sărgușorul Cacica, așezată nu departe de Vatra Dornei, e locuită mai ales de minieri. E așezată între dealuri, cari ascund depozite mari de sare, pe care o taie și o aduc la suprafața

pământului mii de lucrători. Nu e ușor să lucrezi într'o ocnă. Inseamnă să nu vezi lumina soarelui. Dar și acolo, în măruntaele pământului, omul trebuie să laude pe bunul Dumnezeu. La poli, unde e mereu iarnă, Eschimoșii își fac biserici din sloi de gheață. Nu se tem că se vor topi sloiurile, fiindcă e totdeauna frig. În ocnele de sare, unde e numai sare, se fac biserici din cristali frumoși de sare. La Cacica există în saline o biserică de sare. Mai există o altă biserică, frumoasă ca o catedrală. A fost zidită în 1904 și e vestită în toată Bucovina. În tot timpul vin la ea credincioși din toate părțile, dar mai ales la 15 August e lume foarte multă. La 15 August vin mii de oameni, cari se mărturisesc și se cuminecă. Se țin predici în mai multe limbi, ca să înțeleagă toți aceia cari vin. Se țin predici în: românește, nemțește, în limba poloneză și în limba rutenă. La biserică din Cacica lumea se închină Sfintei Fecioare în chip cu totul special, căci se păstrează acolo cu multă cucernicie o copie după icoana făcătoare de minuni dela vestita mănăstire polonă din Censtochova, așezată pe Dealul Luminat (Iasna Gora). Acolo este o mănăstire veche a călugărilor Paulini, întărită ca o cetate. În capelă se păstrează o icoană a Maicei Domnului, la care de veacuri se închină foarte mulți oameni.

Pe la 1430 icoana a fost furată.

Se văd și azi două tăieturi în obraz făcute de tâlhari. În timpul fugii au aruncat icoana Maicei Preacurate. Acolo unde s'a găsit este o fântână, cu apă vindecătoare și o capelă la care vin mii de credincioși. Pelerinii duc cu ei și câte o sticlă cu apă de acolo.

În 15 August, la pelerinajul cel mare, Sfânta Liturghie se face afară, pe un loc ridicat, ca să vadă cât mai mulți. În biserică n'ar putea să încapă.

De pe icoana făcătoare de minuni dela Censtochova (de lângă orașul Katowice, s'a făcut o copie pe care au adus-o la Cacica, în mândra Bucovină. E acolo un loc ales al Preacuratei. Vin dela zeci de km. credincioși în grupuri, cântând fiecare grup pe limba sa (germană, polonă, rutenă, etc.) imne de preamărire către Maica Preacurată. Anul acesta se roagă pentru pacea a toată lumea. Maica Domnului e Regina Păcii și de aceea cuvine-se a-i cere ajutorul, căci nu s'a auzit oarecând ca cineva să fi alergat plin de iubire și de încredere la Preacurată și să fi rămas nerăsplătit. La Cacica, Preacurata e preamărită în graiuri deosebite. Mii de graiuri ale pământului trebuie să laude pe Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria. Cacica Bucovinei e loc ales de rugă. Prin darul lui

Dumnezeu s'au împlinit multe cereri făcute acolo cu spirit umilit, inimă înfrântă și smerită.

Iosif E. Naghiu

Din legile țării

După bumbac și lână, inul și cânepa

De multă vreme nu am mai văzut bumbac, încât ne-am și uitat de zilele acelea când se ducea femeia la prăvălie să ceară „un pachet de bumbac și două sucituri albe de 8 și de urzit.

Războiul cu năcazurile lui a făcut să rămânem numai cu lână și cu cânepa. Anul trecut însă, din cauza greutăților războiului, Statul a fost silit să ia și din lână. Știm cu toții, cum s'a adunat și cum s'a plătit lână colectată dela oameni.

Anul acesta tot așa va fi cu lână ca și în anul trecut, pentru că greutățile sunt cel puțin tot așa de mari ca și în anul trecut.

În Mon. Oficial Nr. 101 din 3 Mai 1943 a apărut o decizie a Ministerului Economiei Naționale, care fixează următoarele prețuri la lână pe anul acesta:

1. Lână de oale țigae 700 lei kg.
2. Lână țurcană 510 lei kg., fie albă, fie neagră.
3. Lână merinos 1050 lei kg.

Toate aceste prețuri sunt socotite la lână nespălată, adica

ceva ce să mai aibă? Două găini și un cocoș, dar nici dela ele moșul nu avea nici un folos, căci găinile ouau prin vecini, iar cocoșul nu-l vedea cu zilele, de pustiu ce umbla.

Văzând omul cel mic și urât nehotărârea moșului, curmă tăcerea.

— Te mai socotește dumneata, apoi peste trei ani voi veni să-mi dai ce ai mai scump.

Moșul rămase năuc, căci de abia termină străinul vorba și se făcu nevăzut, iar pipăindu-și trăsura care o avea după cap, nu mică-i fu mirarea, când o văzu plină și încărcată de pești, cari de cari mai frumoși. Plecă mulțumit spre casă, dar nu putea să uite vorbele omului urât.

Îi spuse și babei întâmplarea și se minunau de atâta pește.

N'a trecut mult și baba porni grea și, după nouă luni, îl dăruie pe moșul cu un dolofan de copil, roșu și gras, de trebuiră să pună la porțiță semn roșu, ca să nu-l deoache vecinii, cari mereu veneau să vadă băiatul cel frumos. Așa treceau zilele, desmier-

dându-și odorul. Zi cu zi se împleteau pe cununa lunilor și ele încăreau caietul greu al anului. Trecură trei ani. Era într'o seară. Moșul se năcăjea să-și aprindă pipa cu amnarul și cremenea ce le ținea în șerparul lat și negru.

Deodată, se auzi, scârțâind portița. Baba îndemnă pe moș, să meargă, să vadă cine vine, dar nu apucă moșul să se scoale și ușa dela tindă se deschise cu putere și în prag se arătă omulețul cel urât și schilod.

— Bănă seara, oameni buni. Ce mai faceți? Chiar azi se împlinesc moșule trei ani, de când ți-am dat pește și, după cum ne-am înțeles atunci, am venit să-mi dai ce ai mai scump!

Întemnișă moșul în fața vedeniilor, căci își uitase de întâmplarea aceea.

Dar străinul n'a așteptat mult. Până să se desmetecască bătrânii, smulse copilul din brațele babei și pe aci și e drumul.

Câte vâlcăreli! Ce supărare! Să moară de necaz nu alta. Alergară amândoi în toate părțile.

Cântară peste tot satul, dar în zadar.

Se întoarseră târziu acasă, plânși și nemângâiați și-și făcură semnul crucii...

**

Omulețul, ajungând cu copilul într'o pustie, simțind semnul făcut de moș și baba, lăsă copilul și o luă la fugă. Era necuratul.

Și în acea pustietate a crescut copilul până s'a făcut mare. Rătăcea de ici-colo, până când într'o dimineață, văzu departe un castel frumos care par'că era acoperit cu aur, așa luceau razele de soare, jucându-se pe acoperișul său. Plecă într'acolo! Dar nimeni nu se arătă. Totul era pustiu. Nici țipenie de om. Ba nici ciripit de paseri. Nimic. Se apropie încet, intră pe poarta cea mare care era deschisă și trecu printre burueniile mari, cari crescuseră în voie, până când ajunse la niște trepte, cari duceau în castel. Urcă încet și cu băgare de seamă, fiind numai ochi și urechi. Ajunse în fața unei uși de fier. Îi fu frică, dar își luă inima 'n dinți și încercă să deschidă. Nu era în-

chisă. Scârțâitul ușii făcu o gălăgie mare, care-l pironi locului. Puțin a stat însă așa. A venit până aici. Să urce și mai sus. Așa a și făcut. S'a trezit deodată într'o odaie mare și luminoasă. Nu-i venea să-și creadă ochilor. În loc de pereți, numai oglinzi. Mese frumoase încărcate cu aurituri. Picioarele i-se afluiau în covoare groase și moi. Nu știa la ce să se uite mai mult, când, deodată, văzu venind spre el o față frumoasă ca roptă din soare.

Era Mândra lumii.

El se uită buimăcit la ea. De unde să vadă el prin cele pustiri așa ceva? Vru să zică, să-i vorbească, dar limba îi era par'că legată. Nu s'a mai putut nici mișca.

Tăcerea ca de gheață, rece și apăsătoare, o rupse fata care, privindu-l cu milă îl întrebă:

— Ce cauți, biet om muritor, pe aici?

Atât era de dulce și blând glasul, încât trebui să mai întrebe odată până când băiatul de-abia îi răspunse și o rugă să-l ierte c'a venit acolo, dar, văzând ca-

aşa cum se tunde de pe oi. Impozitele (timbre'e) cad tot în sarcina vânzătorului.

Lipsurile de in şi cânepă ale armatei, cari sunt tot mai mari, mai ales că nu se mai poate aduce bumbac din alte ţări, au silit pe conducători, să ia măsuri şi pentru acestea.

Astfel în Mon. Oficial Nr. 73 din 27 Martie a apărut o lege care înfiinţează un Oficiu al Inului şi al Cânepii. Scopul acestui oficiu nu este numai ca să adune inul şi cânepa, ci să se înfiinţeze topitorii, să se dea înainte sămânţă, ca să se cultive cât mai mult aceste plante.

Pe de altă parte legea nu mai lasă cultivatorului toată cantitatea, ci numai o parte. Cât va fi anume, încă nu s'a fixat până mai târziu. Ceeace se ia se plăteşte cu un preţ care încă deosemena nu e stabilit.

Nimeni nu mai poate vinde fuilor sau călţi decât la acest oficiu. Nimeni nu va putea circula cu fuilor sau cu călţi decât dacă are o autorizaţie. Adeca aşa cum se face cu bucatele ce se duc la moară.

Toţi aceia care au cantităţi de fuilor şi călţi mai mari de 5 kg. din orice recoltă, sunt obligaţi să le declare. Cei ce nu vor face aceste declaraţii, se pedepsesc cu o amendă dela 1000 până la 100.000 lei.

De bună seamă că şi această lege va aduce alte greutăţi pe capul locuitorilor, dar n'avem ce

Ce s'a hotărît la Quebec

Conferinţa dela Quebec s'a sfârşit, dupăcum se spune, într'o înţelegere deplină. Pe lângă, lucrurile în legătură cu războiul, s'au mai pus la cale şi altele, de mare însemnătate pentru pacea lumii şi noua rânduială ce se va face după război.

Rusia n'a luat parte la aceste discuţii şi aceasta a cam supărat puţin pe Englezi şi Americani. Totuşi aceştia au hotărît să continue lupta aşa cum a fost începută şi să recunoască pretenţiile ruseşti.

Gazetele americane scriu că Rusia este singura mare putere care trebuie să joace un rol hotărîtor în viitoarea organizare a Europei. Lucrurile acestea nu

face. Ori cât ar fi de mari greutăţile noastre, ale celor rămaşi acasă, să ne aducem aminte că tot mai mari sunt greutăţile celor cari luptă. Şi mai bine să ducem lipsă cei de acasă, decât aceia care luptă şi a căror viaţă e în pericol în fiecare moment.

I. Sârbu

cam sunt însă pe placul multor ţări din Europa şi mai ales planul de organizare a ţărilor din Balcani a cam supărat pe Turci, prietenii Angliei.

Turcii, ca şi toate ţările europene, se tem de Rusia şi ştiu că singura putere, care luptă împotriva bolşevismului este Germania. S'a mai hotărît la Quebec, ca aliaţii să se întâlnească mai des şi la o nouă sfătuire să fie invitată şi Rusia.

Se pare că Ruşii, deşi sunt ajutaţi în luptele lor de Americani şi Englezi, cer tot mai stăruitor să se facă un al doilea front. Se spune chiar că Rusia nu va lua parte la o sfătuire cu Anglia şi America, până ce acestea nu vor face încă un front cu Europa.

Propunerile aliaţilor

Aliaţii, adică Americanii şi Englezii, au venit după conferinţa dela Quebec cu mai multe propuneri, către ţările europene aliate cu Germania: Mai întâi aceste ţări sunt invitate să se despartă de Germania şi să se pună la dispoziţia Angliei şi Americii, ca ele să poată continua lupta împotriva Germaniei.

În schimb acestor ţări li se fac şi unele făgăduinţe. Aşa se spune că li-se asigură graniţele de azi, afară de unele schimbări, ce se vor face după război, în urma unor plebiscite. Deosemenia ţările cari n'au avut colonii vor fi făcute părtaşe la folosirea Africii. La conferinţa păcii aceste ţări vor avea şi ele drept de vot.

Planul cu aceste propuneri a fost făcut de un ministru englez şi este menit să frângă alianţele din Europa.

Întoarcerea la o lume mai bună

După conferinţa dela Quebec, dl Roosevelt a ţinut o cuvântare în parlamentul canadian. Domnia sa a spus că la Quebec s'a vorbit mult despre lumea care trebuie să fie după acest război. Această lume trebuie să fie mai bună, mai dreaptă şi mai plină de libertate.

Va fi această nouă rânduială o întoarcere la zilele bune de trecut.

Cuvintele preşedintelui american sunt frumoase şi pline de făgăduinţi, dar pe noi nu ne pot linişti, atâta vreme cât avem în faţă marea primejdie bolşevică.

Rusia nu vrea să ştie de planurile şi făgăduinţele frumoase ale dlui Roosevelt.

Moartea regelui Bulgariei

Sâmbătă, după masă, a început din viaţă regele Boris III al Bulgariei. Vestea aceasta a venit pe neaşteptate şi a îndurerat adânc poporul vecin, de peste Dunăre.

La începutul săptămânii s'a fost anunţat că regele Bulgariei este bolnav, însă nu s'a crezut că boala să aibă acest sfârşit dureros.

Îndată, după ce s'a aflat de moartea regelui, guvernul bulgar a dat o proclamaţie, aducând poporului la cunoştinţă vestea tristă şi suirea pe tronul Bulgariei a noului rege, principele Simion de Târnova, care a luat numele de Simion al II-lea.

Cum noul rege este minor, până la majoratul său se va

stelul acela atât de frumos, s'a îndemnat că vină să l vadă. Şi a început să-i spună, cum a crescut el într'o pastie, singur singurel.

L-a poftit apoi să şadă şi după ce i-a dat de-ale mâncării, a început „Mândra lumii” să-i povestească şi viaţa ei.

Era fată de împărat. Părinţii ţineau la ea, căci ea era singura lor nădejde. Deşi bătrâni, trebuiră să părăsească castelul pe care diavolii au pus stăpânire. Pe ea n'au putut o lua cu ei, căci „ucigă-l-toacă” o ţinea prinsă.

Asculta cu gura căscată tinărul, apoi gândindu-se li spuse:

— N'ai vrea să te scap cu de ei?

— Vai! Numai dacă vei putea, — răspunse ea cu ochii scâldaţi în lacrimi.

Au mai vorbit ei multe, iar când globul de aur al soarelui se ascunse după dealul din faţa castelului, s'au despărţit. Ea s'a dus într'o cămaruţă mică şi sărăcăcioasă, iar el a rămas la pândă.

**

Obosit era, nu-i vorbă, dar cum să poată închide ochii din pricina gândurilor care-l frământau. Umbla de colo până colo, făurind planuri peste planuri. Nu mult înainte de miezul nopţii aţipi pe un divan moale şi curat. Incepu să viseze ceva, dar asta nu ţinu decât câteva clipe, când i-se păru că aude ceva, nedesluşit. Şoapte, gălgăie, nu ştia ce-i. Speriat se sculă şi văzu la lumina lunii că-i încunjurat de o mulţime de diavoli. Erau mulţi, fără seamăn de mulţi şi nici unul cu mâna goală. Ba o sapă, o secure, cuţite, bâte. Şi unde nu s'a lăcins o luptă pe viaţă şi pe moarte între el şi diavoli. Cădeau gămadă diavolii, dar alţii mai mulţi veneau, până când pe la spate unul li tăie capul cu un cuţit mare şi ascuţit.

Des de dimineaţă „Mândra lumii”, când de abia se arătară sfioase câteva raze jucăuşe de lumină, s'a dus să vadă ce face ilcăul. O cuprinse groza când li găsi trupul scâldat în sânge, iar capul chiar într'un colţ aruncat de foria diavolilor. Se aplecă, li luă şi aşezându-l lângă trupul

numai răni, li stropi cu apă vi-de care numai ea avea şi în câteva clipe ilcăul se sculă.

(Va urma)

Victor Dancea

Dor şi jale

Bu plec de-acum, şi'n urma mea
Las dor şi jale amară
Şi ajuns departe undeva,
Tot dorul mă omoară...

Vă las cu ochii lacrimând
Şi faţa'nduioşăşă
Căci nu veţi mai vedea curând
Pe scumpul vostru tată.

Bu merg la luptă'n Caucaz,
Aproape de Abin
Unde se'ngroapă de necaz
Armata lui Stalin.

Pe-acole, apoi mă voiu lupta
Cu glonţul şi cu moartea,
Pe cei de-acas, nu-i voiu uita
Nici ziua şi nici noaptea...

Ei sunt ai mei, nădejdea mea,
Care-mi ordonă: „du-te”!
Şi biruind în Rusia,
Ţara câştigă multe...

Auzită la Caucaz de

Pr. Cpt. Vasile Băcilă

constitui o regență, care să conducă în locul său.

Pe frontul din Răsărit

Bolșevicii continuă ofensiva în ținutul Harkow. Trupele bolșevice au deslănțuit atacuri puternice și în ținutul Orelului. Atacurile bolșevicilor sunt foarte puternice și se îndreaptă în direcția liniei ferate Poltava-Harkow, într-o parte, iar mai la Miazăzi, în direcția orașului Stalino.

Pierderile bolșevicilor sunt destul de mari, în oameni și material de război.

Causele morții regelui Boris

În legătură cu moartea regelui Boris, s'au făcut o mulțime de șvonuri pe care guvernul bulgar le-a desmințit printr'un comunicat special. Se spune în acel comunicat că Regele Boris a murit în urma unei boli grele de plumă și de creeri.

Înmormântarea regelui s'a făcut în 5 Septembrie. În semn de jale pentru moartea regelui, poporul bulgar va ține un doIU de 40 de zile.

Situația politică din Italia

Nu este prea bună. Noul guvern a oprit orice manifestații și activitate în legătură cu vechiul partid fascist. Mulți din foștii conducători fasciști au fost arestați, iar alții s'au refugiat.

Se spune că și contele Ciano, fostul secretar al partidului fascist, s'a refugiat în Germania, împreună cu întreaga familie sa.

Turburări în Danemarca

Țara Danemarca începe să se miște. În anul 1940 s'a predat de bună voie în mâinile Germaniei. Nu s'a tras atunci nici un foc de armă, și întreaga Danemarca a fost ocupată. Acum se spune că poporul danez începe să se miște împotriva trupelor de ocupație, îndemnat de agenți streini.

Pentru liniștirea țării, guvernul german a ordonat starea de asediu pe întreg cuprinsul Danemarcei.

Se mișcă toate țările, semn că ne apropiem de sfârșit

Ingrijii-vă caii

Nu adăpați caii oboșiți și asudați, decât dacă lucrați mai departe. Altfel se pot îmbolnăvi.

Când încetați lucrul, trebuie să-i frecați bine și repede cu un șomoiog de paie, până se svântă părul. Nu le dați apă decât după un ceas de odihnă.

Tot astfel nu-i lăsați să mănânce prea multe grăunțe, în vremea treieratului, întrucât această hrană le poate cădea greu la stomac și în picioare, mai ales dacă după mâncare vor fi puși numai decât la muncă.

Și adăpatul pe oboșite și mâncatul cu lăcomie și fără odihnă, pot pricinui animalelor, nu numai îmbolnăviri grele, dar chiar și moartea.

Un cal nu poate munci ca o mașină. El are nevoie de o odihnă de cel puțin 4 ore, în timpul unei zile de muncă.

A murit profesorul Cassiu Maniu

La Sibiu, unde s'au refugiat cărturarii cei mai de seamă ai Ardealului, s'a stins din viață profesorul universitar Cassiu Maniu, fratele d-lui Iuliu Maniu.

Cu el a coborât în mormânt, nu numai un cărturar de seamă, ci și un vechi luptător pentru drepturile neamului nostru. Profesorul Cassiu Maniu a fost unul din fruntașii vieții noastre politice, din vremile de frământări și lupte ale românilor ardeleni. Făcea parte din o veche familie de luptători ardeleni, fiind fiul lui Dr. Ioan Maniu și Clara Coroianu, nepot al marelui luptător dela 1848, Simeon Bărnuțiu.

Ca avocat a apărut pe mulți oameni năcăjiți, pe mulți năpăstuiți de vini politice, în fața hainei stăpânirii de pe vremuri. A luptat apoi, prin scrisul său, în gazetele de pe atunci, susținând și apărând drepturile poporului român.

Pentru aceste lucruri a trebuit să sufere închisoare, în două rânduri, în temnițele ungurești dela Vacz. Era socotit ca un mare Român, de stăpânitorii de atunci, și când au fost eliberați și grațiați osândiții politici, Cassiu Maniu a fost singurul întemnițat care n'a fost grațiat de curtea împărătească dela Viena.

După unirea cea mare a tuturor Românilor, a fost chemat ca profesor de filosofia dreptului la Universitatea din Cluj,

fiind un adevărat părinte și povătuitor pentru studenții români.

Înmormântarea i-s'a făcut la Sibiu, fiind plâns de toți aceia cari i-au pretuit viața și faptele de bun Român.

† Mareșalul Prezan

Sâmbătă, o veste tristă a îndurerat poporul român. Mareșalul Prezan, unul din militarii făuritori ai României Mari, a încetat din viață.

Mareșalul Prezan era bine cunoscut tuturor Românilor. În războiul trecut i-a fost dat să aibă un rol hotărâtor, în viața României și în dobândirea dreptăților noastre de veacuri. Sub conducerea sa, armatele românești au susținut grelele lupte dela Oituz, Mărăști și Mărăsești.

La sfârșitul anului 1918 a organizat din nou, armatele române, cari au câștigat biruințele dela Tisa, nimicind bolșevismul, care încerca să-și facă loc în inima Europei.

Militar distins om de mare cinste, el a fost unul din bărbații cei mai de seamă ai țării noastre, înaintea căruia întregul popor românesc se închină.

Înmormântarea i-s'a făcut la moșia sa Schineta, din județul Vaslui.

Semn rău

Așa scrie cunoscuta „Gazeta Transilvaniei“ dela Brașov, despre o faptă petrecută într'un sat de sub munte și istorisită de preotul satului ca un lucru de rușine și mare sminteală pentru ceilalți săteni.

S'a întâmplat anume că un țăran din acel sat și-a măritat fata. Ca să sperie satul și să-i arete ce este el în stare, a ados la nunta fetei sale o cântăreață, din acelea cari se aud adeseori cântând și la „radio“. Pentru treaba aceasta el i-a plătit domnișoarei cântărețe, nici mai mult, nici mai puțin, decât frumușica sumă de 60.000 lei.

Domnișoara a cântat, așa cum cântă și la București, unele cântări cam deochiate, cari au făcut să se rosească de rușine obrazul preotului și a celor de față. Primise doar 60.000 de lei și se cădea să mulțumească oaspeții. Ceeace este într'adevăr dureros, în toată istoria asta, este faptul că se găsesc oameni, plugari, cari în necazul de acum sunt în stare să arunce 60.000 de lei, numai pentru a arăta celorlalți săteni, de ce sunt ei în stare.

Pe drept cuvânt încheie această gazetă, că fapta aceluia sătean este un semn rău și că s'a proștiit lumea într'adevăr.

Știrile săptămânii

Școlile încep la 15 Septembrie. Școlile primare și secundare își încep lecțiile la 15 Septembrie. Aceasta este hotărârea mai nouă a ministerului educației naționale.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor roaga cultivatorii cari au primit ceapă din sămânță semănată direct, să anunțe piotr'o carte poștală Direcția Viticulturii și Horticulturii, din B-dul Domniței Nr. 1 București, asupra următoarelor lucruri: data când s'a semănat; de unde și-a procurat sămânța, ce cantitate de sămânță a dat la hectar; felul cum s'a făcut semănatul; cum a crescut și ce recoltă s'a obținut la hectar.

Un strămoș sfânt al Regelui nostru. Părintele Iosif E. Naghiu, colaboratorul nostru, publică în ziarul „Curentul“ un articol, din care reiasă că un strămoș îndepărtat al Regelui nostru este declarat sfânt de biserica apuseană și se numește sf. Fidelis de Sigmaringen. El a fost avocat și a murit cu moarte de martir. Pomenirea lui se face în toată lumea în ziua de 24 Aprilie.

Pelerinaj în cinstea Preacuratei se va face în ziua de 8 Septembrie la Racovița, din județul Timiș Torontal, lângă Buziaș. Va fi de față însuși P. S. Sa episcopul Lugojului.

Calendarul dela Blaj pe 1944 va apărea nu peste mult. Domnii colaboratori ai gazetei, cari doresc să trimită articole, fotografiile, povestiri, glume, pentru partea literară a acestui calendar, sunt rugați să le trimită cât mai în grabă.

Răzbunarea unui socru. Dumitru Domiliu, de meserie cojocar, în București, și-a omorât ginerile, pentru că acesta li bătuse fata. Supărat că fata sa a fost bătută, Domiliu a pus mâna pe cuțit și când s'a întors ginerele său acasă l-a înjunghiat.

S'au împlinit patru ani. La 1 Septembrie s'au împlinit patru ani, de când trupele germane au intrat în Polonia. Sângele curge și azi fără încetare, și Dumnezeu știe, când se va sfârși. Au fost dărmate atâtea țări, s'au prăbușit atâtea fronturi și s'au deschis milioane de morminte, fără să se ajungă încă la un rezultat. Să ne rugăm lui Dumnezeu, ca țara noastră să treacă cu bine, prin furtuna acestui război, de care noi nu suntem vinovați și pe care nu l-am dorit.

Arestarea unui ucigaș firos. Poliția orașului București a prins

Dragă cetitor, plătitu-ți-ai abonamentul? Dacă nu trimite-ni-l, că n'avem cu ce ne plăti hârtia și tiparul.

În zilele trecute pe un ucigaș fioros, care în timp foarte scurt a ucis opt tineri și a încercat să ucidă încă șase. Omul care se bucură de o faimă așa de tristă se numește Ion Sărcă și toate omorurile le-a săvârșit în comunele din jurul orașului București.

Feriți vă de „darurile” dușmanilor. Am scris și noi în mai multe rânduri despre primejdia pe care o reprezintă lucrurile aruncate de avioanele dușmane. Multe nenorociri se pot întâmpla, dacă ne vom feri de tot ce ne lasă dușmanii din avioanele lor. Din nenorocirea și pățania altora să căutăm să învățăm și noi. Un grup de copii, pe când pășteau vitele, pe hotarul comunei Plopu, din județul Prahova, au găsit o frumoasă lampă electrică de buzunar. Fără să se gândească la vreo primejdie, unul din copii, Costică Ceaușu, a încercat să desfacă lampa, pentru a vedea, ce se găsește înăuntru. Dar n'a apucat să vadă nimic, căci lampa i-a explodat în mână, omorându-l și rănind greu pe ceilalți copii, cari erau în jurul lui.

Haite de lupi au atacat câteva comune din Mehedinți. În ultimele zile mai multe haite de lupi au atacat câteva comune din județul Mehedinți. În comuna Hovăș, lupii au omorât 60 de oi; în comuna Siroca 15 oi; în comuna Balotești mai mulți cai și boi; în comuna Iași și comuna Izvorul Borzii și Băsești, lupii au atacat și omorât vitele chiar ziua. Locuitorii, de frică, nici nu mai dau pe afară noaptea, iar vitele le țin închise.

Din Cormăriște — Caraș. Dl. Simion S. Moldovan, din Timișoara, a dăruit sfintei biserici frumoasa sumă de 10.000 Lei. Bunul Dumnezeu să-i săsplatească pentru nobila faptă. Cormăriște, 26 Aug. 1943. Păr. I. Rațiu.

Oraș amenințat de foc. Un foc puternic a cuprins un mare oraș din Brazilia, fără ca să poată fi oprit de pompieri. Se spune că numeroase case din acel oraș sunt o mare de flăcări.

S'a aruncat înaintea trenului pentru că a căzut la examene. Întâmplări de acestea dureroase se mai petrec acum toamna, când școlarii fac ultima sfortare, pentru a urni carul greu al învățăturii dintr'o clasă într'alta. Eleva Constantina Elisabeta din București s'a aruncat înaintea unui tren, pentru că a căzut la examene. Nenorocita elevă n'a murit, dar a fost greu rănită și se crede că a scăpat cu viață.

Bani căzuți din cer. În orașul francez Authon, un tânăr, Louvet, a avut parte de o întâmplare ciudată. I a căzut în cap o ploaie de bani. În câteva

clipe a adunat 27.000 de franci. Speriat, că s'ar putea să fie un nou soi de bombardament, și-a ridicat privirea, cercetând bănuitor văzduhul. Nu era însă nimica. A dus, apoi, banii la poliție, unde s'a limpezit și întâmplarea. Un bogătaș din Authon își păstrase banii în pat. Servitoarea, fără să știe, a scuturat hainele de pat și astfel tânărul s'a trezit cu ploaia de bani, în capul său.

Se face lemnul fier. Minunăția aceasta a fost în stare s'o iscodească un țaran francez. Lemnul este supus la apăsări puternice, se acopere cu praf de fier și se umezește prin el, vreme de 72 de ore, curent electric. După aceasta lemnul ajunge tot așa de tare ca și fierul și nici nu se mai aprinde.

† Ștefan I. Nierghes, unul dintre cei mai vechi avocați ai noștri, a răposat după lungi și grele suferințe, în al 63-lea an al vieții. Înmormântarea i s'a făcut în cimitirul greco-catolic din Sighișoara, Miercuri, 25 August 1943, orele 16. A fost un om foarte harnic și cinstit. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii.

Cunoștințe folositoare

Distrugeți vetrele de cuscută

Cuscuta, torțelul sau răia — cum i se spune prin părțile noastre — este un mare dușman al plugarului, care atacă aproape toate plantele și mai ales trifoiul și lucerna.

Această buruiănă, care-i o adevărată pacoste, s'a întins așa de mult că în unii ani o găsim prin fânețe, pășuni, diferite culturi, ba chiar pe drumuri. Ni se înfățișează prin niște pete, galbene, formate din fire multe, dese și subțiri de cuscută.

Are flori mici albe care dau o sămânță de culoare cenușie închisă, care la prima vedere seamănă cu sămânța de trifoiu, mai puțin cu cea de lucernă, și din nefericire puțin din plugarii noștri o știu deosebi.

Din sămânța încolțită ies 2 fire, unul care intră în pământ, pentru a suga hrana, până ce firul al doilea, care iese afară, găsește o plantă de care se agață, sugându-i hrana și atunci firul din pământ putrezește.

Este destul ca un fir de aceasta să fie luat de vreo pasăre, om sau animal și dus în altă parte, pentru a se prinde imediat, distrugând cultura. — De aceea îi și zice poporul răic.

Se înmulțește repede și prin sămânță, care își păstrează puterea de încolțire până la 5 ani.

Așa se explică, de ce într'un pământ plin cu sămânță de cuscută boala apare și după ce se însămânțează sămânță curată

de trifoi, ceea ce greșit face pe unii din plugarii noștri să se îndoiască în sămânța plombată.

Se pune întrebarea, cum putem lupta contra acestui dușman?

1. Înainte de toate trebuie să însămânțăm numai sămânță curată, plombată și cu certificat.

2. Imediat ce apare prima vatră de cuscută, trebuie să oprim să se întindă și anume:

Cosim partea atacată, iar cositura o adunăm cu grije în saci, ca firele să nu se împrăstie sau să fie luate pe picioare.

Partea cosită se rade cu sapa și la fel se ridică, arzându-se ca și cositura.

Peste vatra cosită și rasă, după cum am amintit mai sus, se pune calaican 15% (zeamă cu care primăvara de vreme se vâruiesc tulpinele pomilor) sau var nestins peste care se toarnă apă, sau un strat de paie sau pleavă la care se dă foc.

După aceea se desfundă locul. Stătuim agricultorii, să lupte din răzputeri contra acestui dușman, asigurând astfel recolte frumoase de trifoi și lucernă, care sunt culturi bănoase, îngrășându-ne și locul și mai ales să nu se uite că sămânța de trifoiu de Transilvania este recunoscută ca cea mai bună, chiar și de străinătate.

Ing. Agr. Șef Ioan Gherman

Poșta gazetel

Ferențiu Vlad 13162: Banii i am primit în ziua de 16 Aug 1943. 70 pentru ziar. Dna Rozica d. O. C. Ounice 6935: Banii i am primit și i-am introdus pe 1943.

Păr. Vasile Coman 1510: Cu data de 24 Aug. am primit dela următorii abonați: 1510-70, 7408 70, 7409 360, 7410-360, 7411-360, 7412-360, 7413-2.0, 7414-360, 1120-360, 11687-70, 12638-200, 13839-200 13840-200 Iasean Petre Arad 12178: Banii iam introdus pe: 1943-350 și 1944-50 și v'am trimis calendarul. Ioan Răduianu, cantor 5844: Cu acest număr vă merge dela noi foaia și cel'alt s'a sistat. A fost o greșală de tipar. Jian Opreana 12262: Mai aveți pe 1943 încă 200 Lei și sunteți achitat. Virsavia Radu 4448: S'a sistat, dar acum îi merge din nou și mai are de achitat pe 1945 încă 100 Lei.

Școala Normală Română Unită de învățătoare Blaj.

Anunț

Se aduce la cunoștință că la Școala Normală de învățătoare din Blaj este vacant un post de pedagogă. Cererile și actele pentru ocuparea acestui post (diplomă de bacalaureat sau școală normală, extras de naștere, extras de botez, certificat de origine etnică) se vor înainta Prezidentului Ordinariat Arhiepiscopesc din Blaj, până la 15 Septembrie a. c.

Blaj, 31 August 1943.

DIRECȚIUNEA

94 (1-1)

Fel de fel

Aur și în apa morilor

Aurul, pentru care aieargă lumea și se varsă atâta sânge, nu este așa de rar, cum se crede. Un învățat a dovedit că se află această bogăție și în apa morii. Un metru cub din apa Oceanului Atlantic are până la 2 miligrame de aur. Se știe că un miligram este a mia parte dintr'un gram, iar un gram a mia parte dintr'un kilogram.

Apa în Roma veche

Ne place să ne mândrim azi cu descoperirile și mașinările minunate pe cari le avem, iar despre cei vechi vorbim cu mila, ca și când ei n'ar fi știut nimic. Săpăturile, făcute la Roma, arată că nici strămoșii noștri nu erau așa de proști cum li credem noi. La Roma s'au descoperit urmele unor conducte de acum 2000 de ani, prin care se aducea apa dela 90 km. Apa era împărțită în întreaga Roma, prin țevi mai mici, pentru întreaga populație. Iată dar, că și cei vechi știau să trăiască.

Judecătoria de pace mixtă Blaj, jud. Târnava Mică, Secția cf.

Nr. 764 - 1943 c. 1.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de uraștoarea firma Ursus fabrica de bere Unită din Cluj-Turda s. a. contra următorilor Potnateu Nicolae din Valea Lungă rept. prin curatorul Eugen Moldovan adv. în Blaj.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Valea Lungă circumscrispția judecătorelei de pace mixte Blaj, asupra părții a imobilelor, cuprinse în cf. a comunei Valea Lungă Nrul coalei cf. 1281. No. de ordine A 1. No. top. 97/2 casă de piatră cu 10 încăperi cu întindere de 155 sq. p. No. top. 98/2 grădină în intravilan în întindere de 428 sq. p. porțiunea următorului de sub B 5 ca prețul de strigare de 131.250. - Lei pentru încasarea creației de 1733. - Lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 18 luna Septembrie anul 1943 ora 11. în loc. înl oficial al Cf. str. Rege e Ferdinand No. 2 parter ușa No. 4 unu.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât prețul de strigare.

Cei care doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție, creditorii ipotecari sunt scutiți de vadiu.

Dată în Blaj, la 19 luna Aprilie anul 1943. Judecător: ss. I. D. Mihail

Dir. c. f. ss. Băiș

Pentru conformitate:

L. S.

(93) 1-1

ss. Indescifrabil

De vânzare o casă cu 3 camere și bucătărie, în Blaj, Str. Mitropoliei Nr 17. Informațiuni la proprietar, d-na Ana Poican în grădina de copii, Petroșani.

92 (1-1)